

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Радянщин: 29-41.
Приватний: 29-26.
В СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Делю, 13 листопада 1928.

(Вз нашего корреспондента.)

Варшава, 10. листопада 1928.

писвітлєж від 16 н. м. кінє

I. Недружко.

Наука на Радянській Україні.

З приводу бюлетеню Комісаріату Освіти в УСРР п. м. «Наука на Україні».

(Довіщення.)

Достий рад їм було про українську науку. Уряд і комісаріат виносять теорії постановки, викладають рішучі джерела, призначають речники, тощо, а тимчасом ведуть свою й свята русифікація саме там, де повинні творитися ширше української культури. Становище це цілком зверхнього боку нагадує нам колишній український, що писали плакатів вірші на честь «рідної мови» та «рідного слова», але своїх власних дітей не вважали за потрібні ані тієї мови навчити, ані націоналізм їх освітити. І від гартівних настрій замишленою нам вірші, а з дітей їх вийшли в кращім випадку байбуди до України обісмерся, а в гіршім просто таїли дитини. Та колишні українці робили так з причини примітивного розуміння української справи, теперішні ж українці, і саме тому силлять голосними декретами, щоб таким дешовим коштом дитини були вільні дитини, а на ділі робили те, що бачимо. З того всього випливає нам джерело й постанови, а зміст українських вчених — чужинці й чужа культура.

Деякі катедри уважали за потрібне згадати в своїх звітах, як стоїть у них справа української. Це зробили саме ті катедри, де знайшовся бодай один чоловік, що або розумів українську мову, або розмовляв, або навіть і писав по українськи. Тимчасові заборони людей два десятки. Велі інші про українську мову не згадувати, не тому очевидно, що вони вже цю справу добре залагодили, а тільки тому, що в їх складі немає ані одного людини, щоб нею вони могли похвалитися перед офіційними українськими. Це видно з тих праць, що їх катедри подають у своїх звітах: вони написані в московській мові. Взагалі треба сказати, що навіть там, де є люди, що розуміють українську мову, наукові праці — це одно пишуться не по-українськи. Лише в окремих випадках нагадується, що праця написана по-українськи. На жаль, таких випадків є дуже мало.

Ще з цього випливає не будувати дуже адівацій, коли довідаються, що Дніпропетровська науково-дослідна катедра українства подає в своїй звіті загальні праці двох професорів, одного наукового співробітника та двох аспірантів з московської мови, як вони й пишуть. Більшість тих праць (напр. «Новітні тенденції в області еволюційної історії та близькіше зв'язки історичної науки»). Духовна феодальна на нижню течію

Вісник з початку XIV століття, «О достижених Всесоюзной Академии Наук в области исторической науки за десятилетие», «Фабрично-заводской промышленности России в начале XIX века», «Воробей промышленного и торгового капитала в России после континентальной блокады» (т. 1) не мають нічого спільного ані з Україною, ані з українознавством. Випадок із цією катедрою є дуже характерний для тамтешніх відносин. Бачимо, що навіть там, де наукова установка вже по своїй природі мала бути чисто українською, вона ані змістом, ані формою не є українською. Далі, згадується, ніхто йти.

Отже стоїть справа з українською наукою в наукових катедрах на Україні. Для політичної треба сказати, що з 50-ти катедр з б. де наукова праця ведеться або нічим в українській мові, або бодай по частині. До цих катедр належать: катедра літературознавства при Харківському ІНО (75 відс. складу катедри володіє українською мовою, але сильні з нею не має тієї мови в науці, не сказано), катедра історії культури та мови при Ніжинському ІНО, науково-дослідна катедра (яка?) при Кам'янському ІНО, а звідси як і сказано: «Всі члени катедри природні українці і літературною мовою українською володіють добре», катедра мовознавства ім. Потебні при КІНО, де весь склад катедри «добре володіє українською мовою (розмовляють, пишуть і викладають)». Доповідає та діяльність виключно українською мовою, київська науково-дослідна катедра мовознавства, де «всі співробітники та аспіранти добре володіють українською мовою», київська науково-дослідна катедра педагогії, з звітів якої стоїть: «Катедра в цілому і кожний з її членів зокрема провадять свою працю українською мовою», хоч і в дальшій частині звіту видно, що це не цілком відповідає дійсності, бо на 59 праць 19 подано в московській мові, і наразі науково-дослідний Геологічний Інститут у Києві, де головують акад. Тутківський: тут «всі співробітники та аспіранти добре володіють українською мовою». Наукові співробітники викладають та друкують свої твори українською.

Стільки для нашої політики. Велика біда в тім, що провід науки на Україні знаходиться в чужих руках, а ще більша біда, що теперішні провідники мають наділу асистентів знов такі чужі нам люди.

Імж. Фаміно.

60-літній ювілей Просвіти відсвяткуємо найкраще, коли всі від «мала до велика» станемо її членами. Тож опішуйте зі заповідниками в члени, надішліть вкладки й іншім пригадуйте!

За навчання в рідній мові.

(Стаття надбавана.)

Закони Грабського, як відомо, обчислені на те, щоб безкінечною власнитою титанією зрешті-решт винусти на рідних українських дітей у шкільному віці уступство на польську мову навчання (виплату) в народних чи пак всеобщих школах — і навпаки, щоб безконтрольним декларацим з домаганнями польської мови навчання дати безпечальну правну силу, на підставі якої змінюється масово решту українських шкіл на польські всіма там, де або воно нема польських чи жидівських дітей у шкільному віці, або є їх небагато. Шкільні інспектори і шкільна кураторія заповнюють мінімими безконтрольними декларациями — і кінець. Рекурси до міністерства освіти безвиплатні.

Як знаємо, за Австрії було у нас в Галичині з тисячі українських народних шкіл. У минулому році полики нараховували, що українських шкіл (докладніше говорючи: українсько-польських шкіл, бо польське, історія, географія викладається всіма по польськи, а також в українських школах є переважно польські учительські сили, які або зовсім не знають, або адають, що не знають української мови) є около 500 на ок. 4 тисячі українських громад в Галичині (Східна Галичина з Засанним і з Лемківщиною по Новий Торг). Але й не число тих українсько-польських (чи пак українських) шкіл видалось полякам за велике і вони постановили на підставі другої частини законів Грабського, себто при допомозі безконтрольних деклараций з домаганнями польської мови навчання сполучити цілковито в шкільному році 1928-29 й решту українських шкіл. До того приготували друки і все потрібне, що свідчить про те, що справу ведеться пильно до агорі.

Діяльність шкільної львівської кураторії в цьому напрямі далася відчувати дуже проретивно в надвірнянському повіті, в якому всі громади є або англійсько, або майже англійсько українськими. В надвірнянському повіті нема тепер майже дити, щоб до одної чи другої громади не прийшло розпорядження шкільної львівської кураторії, яким польщитися решту українських шкіл; у тих школах крім українського і реалії виводяться польську мову навчання всіх інших предметів.

І такі шкільна львівська кураторія розпорядком з 14. 9. 1928 ч. І. 24742/28 амліна українську викладову мову на польську в 3-хк. всеобщій школі в Паршу. Від шкільного року 1928-29 почали, на

підставі мінімих безконтрольних львівської кураторії (опікуна) 25 дітей у шкільному віці. Те саме зроблено і в 1-хк. українських громадах, а саме: в 3-хк. всеобщій школі в Гвоаді році, з 14. 9. 1928 ч. І. 24776/28 на підставі такої-ж деклараций родичів (опікуна) 36 дітей; в 2-хк. всеобщій школі в Зелениці році, з 18. 9. 1928 ч. І. 24768/28, в 1-хк. школі в Зелениці році, з 14. 9. 1928 ч. І. 24711/28, в 1-хк. всеобщій школі в Фентералі році, з 14. 9. 1928 ч. І. 24744/28; далше в публічній всеобщій школі ч. 1. у Велесі, ці Горішній році, з 18. 9. 1928 ч. І. 24754/28 на підставі такої-ж деклараций родичів (опікуна) 21 дітей; в 3-хк. всеобщій школі в Гавришній році, з 18. 9. 1928 ч. І. 24768/28 на підставі такої-ж деклараций родичів (опікуна) 22 дітей; в публічній всеобщій школі в Молотковій році, з 25. 9. 1928 ч. І. 25146/28 на підставі такої-ж деклараций родичів (опікуна) 26 дітей.

Родичі (опікуни) українських дітей в шкільному віці у вище названій українських громадах несли проти кожного вище наведеного розпорядку львівської кураторії рекурси до міністерства освіти через шкільного інспектора в Надвірні. Рекурси були такі: родичі українських дітей в Паршу заперечують категорично, немовби то хто з них підписував деклараций з домаганнями польської мови навчання і твердять, що нема нікої підстави змінювати українську викладову мову на польську, бо в Паршу є тільки 5 дітей польських і 3 жидівських, решта (235) дітей українських; родичі українських дітей у Гвоаді подають такемо, як попередні і готові приложити за нею, а тим, що в Гвоаді нема ні одної польської дитини, а є тільки 6 жидівських дітей, — а також з тим, що Герц Бреслер на руки якого прийшов романовою п. львівської кураторії, як до мінімального і з кураторії за польською мовою навчання, заперечує підписав і готовий підписати, що підписав рекурсу громади; родичі українських дітей в Зелениці в Зелениці і на Фентералі заперечують те саме, з тим, що в Зелениці є тільки 1 польська дитина і 4 жидівські, що в Зелениці є тільки 1 жидівська дитина і 1 одної польської, що на Фентералі є 1 дитина польська й 1 жидівська, решта українські, — а також з тим, що секретар надвірнянського Травч в Зелениці, в Зелениці і на Фентералі при загоді закладає старобачні гуртки на зміну збудови питав людей, чи мають діти в школі, а коли хто відповів, що так, хавас підписався на напері, не згадуючи зовсім на що саме підписується; родичі українських дітей у Велесі і Горішній подають такемо, що підписав деклараций за польською мовою навчання не підписує.

М. ВОЗНЯК.

Франкова стаття з 1905 року в польсько-українській справі.

Дня 17. листопада 1905 р. написав Іван Франко ось який листок до редактора «Слов-а Польско-го»:

«Wielce Szanowny Panie Redaktorze! Czytam artykuł, który abstrahuje od polemiki może mieć pewne znaczenie. Jeżeli uznać za stosowne, proszę pomieścić bez zmiany. Nie chcę kompromitować Waszego piśmiennictwa, więc go nie składam; z Waszej strony wystarczy uwaga redakcyjna, że „od nieustraszonego Rusina otrzymaliśmy to i to”.

Z szanowaniem
Dr. Iwan Franko.

17/XI. 1905.

Ні наведеного листу, ні згаданого в ньому статтейки не вислав Франко до редакції «Слов-а Польско-го». Одно й друге, написане на чотирьох цілих аркушах і трьох піваркушах листавого паперу, аніжалося в рукописі в його архіві (тепер у Бібліотеці Наукового Товариства ім. Шевченка). На конверті, що в неї вложено лист і статтю, надписав Франко своїм передсмертним почерком, коли писав лівою рукою, «В польсько-руській справі. Стаття надруку з р. 1905». Статтейку Франка пригадали мені останні події у Львові й становище польської преси до них. Може не від речі буде згадати чотирьох «Діал» з П

думками, у великій мірі актуальними ще й сьогодні. Ось вони:

„Cui bono?”

„Przeczytawszy w wrodowym n-rze „Słowa Polskiego” wstępny artykuł z okazji niedziałnej demonstracji ruskiej p. t. ołtyska Kisiela, nie mogę wstrzymać się od wypowiedzenia kilku uwag — nie pod adresem pp. redaktorów tego piśmiennictwa, a autorów tego i tym podobnych artykułów, bo uważam ich za ludzi niedostępnych dla żadnych argumentów, piszących gwołi doktrynie, a nie gwołi prawdzie i sprawiedliwości, — lecz do szerzej publiczności polskiej, która nie straciła jeszcze poczucia sprawiedliwości i zdaje sobie sprawę z tego, że polityka narodowa musi polegać na zrozumieniu stosunków praktycznych, a nie na rozwydrzeniu nielkich uczuć i instyktów.

W artykule „Polityka Kisiela” powtarza „Słowo Polskie” myśl nie nową, dawno okierowaną na jego stronach, że z Rusinami galicyjskimi nie powinni Polacy bawić się żadne pakti i kompromisy, że powinni użyć całej swej siły, by zdawić ten element zjadający nienawidzą do wszystkich, co polskie, i grożący omal że nie zagładą imienia polskiego. Swoim zwyczajem autor artykułu daje się na Sejm krajowy, który daje szczerze subwencje na ruskie instytucje, służące dla pielegnowania oświaty i nauki pośród Rusinów, na ruski teatr, na „Proświcie” i „Naukowe Towarzystwo imienia Szweczenki”. Niedzielny wiec ruski na którym mówiono o Chmielnickim i wielbiono go jak bohatera i wielkiego hetmana, daje „Słowo Polskie” pretekst do uderzenia szczerze na ruskie „Nauk. Tow. im. Szweczenki”, będące nibyto rozsadnikiem i krzewicielem tych ideał „hajdamackich”, które znalazły swój jaskrawy wyraz w niedzielnym wiecu ruskim.

Owym wiecu i demonstracji, która była jego epilogiem, nie mówić nie będzie. Wiec był mojem zdaniem wcale nie imponujący, a przemówienie dra Lewickiego nie przekraczało granic tej ustrzeżliwej i nasyczonej frazeologią, która chwilowo podniecała i w dusznej izbie ściśniętych ludzi pobudzała do klaskania i okrzyków, w rzeczywistości jednak niczego nie burzy, tem mniej nie buduje. Społeczeństwo przywykłe do życia politycznego, przyzwyczajając się słuchać takich przemówień z kocią flagą, nawet taki czuły organizm, jak lwowska policja, przyzwyczala się już do nich. Miałoby społeczeństwo polskie w Galicji być na tyle naiwne, by rzeczywiste widziało w takich wynętrzaniach coś groźnego?

Nawet gdyby przemówienie tego lub owego mowcy ruskiego było podyktowane rzeczywistą nienawidzą, to i w takim razie od takiej indywidualnej namiętności do ogólnonarodowego niebezpieczeństwa jeszcze daleko. „Płyn sto razy do morza, ono się nie spieni” — powtarza sobie z czeskim satyrykiem Haveliczkem każdy praktyczny polityk, słuchając namiętnych przemówień takich, zresztą wcale nieświeżych mowców, jak Dr. Eug. Lewicki.

Co zaś do demonstracji, to wszakże samo „Sł. Polskie” przyznało, że nikt z Polaków przy niej nie uciepiał, że to był, że tak powiem, prywatny rachunek Rusinów z c. k. policją. Czego więc żąda się „Sł. Polskie”? Chyba na ten fakt, że wogóle w Galicji istnieją Rusini? Chciałbym — raz dowie-

dział się, jak myśli ten azan. organ uporać się z tym faktem? Co poradzić na to? Kiedys w „Przeglądzie Wszechpolskim” czytałem natchnione tyrady o potrzebie dla galicyjskich Polaków „walki na noże” z Rusinami i już wówczas zapytywałem siebie: cui bono? Nawet chociażby wszyscy Rusini galicyjscy palali taką nienawidzą do Polaków, do jakiej usiłuje ich swojami elukubracjami pobudzić „Słowo Polskie”? nawet chociażby rzeczywiste pragnili wypędzić wszystkich Polaków ze San albo i jeszcze dalej to i w takim razie co poradzić z faktem istnienia trzech milionów Rusinów w Galicji? Chciałbym raz widzieć szczegółowy program tej „nie Kisielowej” polityki względem Rusinów, do jakiej nawołuje „Słowo Polskie”. Może to będzie polityka Jeremiego Wisniewieckiego lub Stefana Czarnieckiego, polityka doszczętnego wyniszczenia „buntowników”, sadzania na pale z kometami: „Mszczcie ich, ababy czuli, że umierają”. Sadzę, że dziś dla takiej polityki rzecz krótkie, nawet chociażby wszyscy Polacy przeszli pod sztandar „Słowa Polskiego”. Sadzę również, że z hasłem „walki na noże” żaden rozumny polityk nie powinien żartować, tem bardziej, jeżeli sam nie należy do generacji Podbipt i Kmiciców. Pozostaje więc jedyny konkretny postulat tej wojowniczej gasy: odebrać ruskim instytucjom i te szupia, i te żebrackie zasiłki, jakie otrzymują dotychczas z funduszu krajowych. Przypomnę na chwilę, że to jest rada mądra, podyktowana jedynie prawdziwym patriotyzmem polskim. Nieestety, dość najmniejszego zastanowienia, żeby się przekonać, że i to — rzecz za krótkie. Na-

ТРИКОТАЖІ

гарсонки, макети, панчохи, мужеські камізольни, рукавички, скар-
птки, як також цілий ряд артикулів, що входять в обсяг одягових виробів
по найнищих цінах ринкових поручає

Ф-ма ТАДЕИ ВІТЕК, Львів, вул. Рутовського ч. 1.

— Медик шпіоном. Студент медицини у Львові Леслав Петшиковський на спілку з жінкою Ружичкою й Ад. Блякером із Варшави займався шпіонажем в користь єврейської держави. Після 4-денної тайної розправи перед чортківським судом відбувся засудування Петшиковського на 5 літ, а Блякера на 3 роки тяжкої праці.

— Ріжні вістки. В Англії почалась уже справжня зима; 9-го п. м. було 5 степ. морозу в Лондоні, а 10 степ. у Уінчестері. — В околицях швейцарських Альп упали великі сніги. — На Франції, Рів'єрі, в Німці, помер передостанній прем'єр царського двору Олександр Троїцький. — Наслідком страйку у залізній промисловості Німеччини в різних фабриках виготовлено 60 великих груб. — У Каліфорнії пожежа знищила нафтові терени вартості 30 мільйонів доларів. — Переможений суперник Гувера, кандидат на президентів Сполучених Штатів — Сміт, склав свій уряд губернатора в стейті Нью-Йорк і від 1-го січня став директором великого банкового концерну з основним капіталом 50 мільйонів доларів. — Професорська рада університету в Торонто дала титул почесних докторів міністрам закордонних справ Чемберленові і Франсуа Полью Клоделю, що є одночасно французьким послом у Нью-Йорку.

— Вибух Етні. Теперішній вибух цього невичерпаного вулкану є найсильнішим з усіх від 1900 р. Катастрофа загрожувала плодючим околицям. Влада казала евакуувати Нуїкити, які в залив лягли. Містечко Карумба імовірно буде зовсім злигнута. Не є виключено, що така доля чекає містечка Бікве і Ріпосто, що є важливими торговельними центрами. Рятункова акція має на меті спричинити потік лави до моря. Останні вістки кажуть, що вибух трохи ослаб. Лави біжить пересічно 100 метрів на годину. Вибух є для мешканців дальших околиць нагодою подивитися різке явище. Тисячі туристів приїжджають гляннути на картину руїни. Вершок вулкану закритий густою хмарою диму. Сяк-так дим сходять до самого підніжжя горі, де, по переказам, у мітлоючій дощі були кулі Вулкана та Циклопа. Морський бар'єр закритий утінками. Духовенство відправляє неспокійну Службу божу, а народ навколишніх моляться, щоби руха скінчилась.

— Проте фальшування картин. Американські торгові теорії мистецтва придумали спосіб, щоби боді у частині спаралізувати підробку справжніх картин. Вони рішили в своїй союзу додати до картин авторграфічні посвідчення (х авторитетності).

— І цей дістав підписки. Паризь, що так різко бачить гігантину, має свого офіційного кота Анатолі Давіда, якого вважали там популярно «Ланок з Парижа». Він має державну плату 11,000 фр. віддану паризь, що в неї не може жити і чимось продає підписки. Тепер йому додали ще 7,000. Мало хто з нас має таку плату і спільні відношення?

— Коронація мікада. Коронація, слово, яке називає європейська преса теперішню японську державу свято. Мейсін, в Японії нема «корони» і само її поняття там невідоме. Японські слова «Готі Тем» і «Готі Рен» значать дощову «Велику переміну». Ця переміна не відбулась ні разу від часу, як перенесли столицю імператорів з Кіото в Токіо і її відновили щойно два роки тому, коли помер мікадо Тайшо Тейно. Заки завітали, його сина перевели в означене місце свято, де крутили йому символічний імператорський венець, меч і шпур дорогоцінного каміня. Від тоді він став 123 володарем Японії. Почалась довга імперська релігійна обрядів: духовні анімівали шаміку доту для прилюдної церемонії, при якій астрологи. Рік тривала жалоба. Щодня відправляли поминки. Коли минула рік, у трьох кавказів імператорського двору відбулась церемонія вибору «панарішних місць» в Японії, де треба посіяти зерно «посвяченого ріжжю». Одно місце біля Кіото, друге на острові Кіюшю. З тих околиць вибрали «дешотливі молоді» та «напівжирні дітвора», які в «гарних» одягах з відповідною церемонією мали пригостити землю на засід. Дотепер цей ріжжю довіря. Його зерно є найкращою чистою для величності: це шкідлива ероржія. В лоні з 14-го на 15-го п. м. його марять і похадуть на стіл гостям мікада. Це буде пачас кулінарної точки церемонії, яка триватиме 2 роки, з кінця святку — Готі Рен. Воно відбувається одночасно в двох великанських сідлах палати. Її сніг очисили від землі духів і посвячені наповнили цілого тижня. Палата не має в собі ні одного киміа; всі зі сніжними, а дошки та стовпи покриті між собою ди-

кою виноградною лозою. Подобиці бенкету похажі на обряди з «Тисяч і одної ночі».

— Афоризми президентів. Підчас виборів в Америці кандидати на президента стараються довести своїм виборцям, що вони в першій мірі розумні і реально дивляться на всі суспільні справи. З цією метою вони ласують свою програму і свій сайтотал з коротких афоризмів, які перешлюють преса і які розкидають агітатори у міліонах дечуток. Послухайте кілька таких афоризмів. Гувєр каже: «Я знаю, як робити гроші і тому це мене зовсім не цікавить. Я знаю, як влада повинна найкраще служити людям. І це мене незвичайно цікавить». «Я не лю, не ім нічого зайвого і не трачу марно своїх сил. Я хожу ловити рибу». «Я стараюсь не допускати союзників до кишені дядька Сама (Америки) і мушу сказати, що це дідько важке завдання». «Серед нашого народу багато людей стало минулого року атомичними; вони не стали би ними, якби любили рибальство». А тепер Сміт: «Я не ляв у біжку, але і не вітаю від неї». «Ніхто не є такий відчайдушний своїй країні, як я. Нікому свободні закони нашої держави не дали спільні, що мені». «Коли я був хлопцем, там, де я жив, ніхто не ходив до дентиста рвати зуби. Це робив ширшник, бо ніхто не мав грошей на дентиста. Люди, що мали вставлені зуби мешкали на поверхках. А ті, що жили внизу, тим вибивали зуби». З результату виборів видно, що мирна програма Гувєра з рибкою так промовила більше до серця американців. Вони годяться, щоби після рибки пити не вино, а воду.

— Промеція. На Королівському Університеті в Флоренції (Італія) вістав промований на докторів економічних і торговельних наук Богдан Стернюк зі Львова, за працю «Соціальне і економічне положення України та можливості розвитку італійсько-українських торговельних відношень» (148 сторінок друку).

— Слово до аероплану Нобля. У вчорашньому вел. фейлетоні під цим заголовком пропущено в 14 рядку знизу після слів «дизайністської проби» таке ціле речення: «Кому-ж з них остаточно признати цього року Ноблівську премію?» Ця друкарська помилка зробила закінчення фейлетону незрозумілим.

— Сім чудес світа. Від 1 листопада кав'ярня і бар «Варшавка», найпримітніший у Львові зовкав для розриву, оселяючи своїх гостей величезною до бірюку програмою під проводом Львова Монтеро, що виконує зі своїм технічним партнером Емілем Бурлардом прегарний сценічний танок. Є це натхненний акт серед повені кофартів і картин у супроводі спеціальної музики, що складається на схизданно-мелічній симфонії, гідну назви «Сім чудес світа». Люся Прагеліна, знаменита колабораторна співачка захоплює своїм співом слухачів у «Варшавці». Марія Белосієва дає доказ великого хорейграфічного таланту своїми характеристичними танками. До збагачення програми причисляється також знаменита пара танкоистів Кізімських, яких по-келора антають бурєю оплесків. Крім цього виступають з ріжними піснями танкоистами Алла Кошська і Леда Галська. А першою програмою є прегарний Конференція Носиф Саваский, удивляється жіноцтва.

Театри.

Великий Миський Театр:
Вівторок 11-го, г. 7:30 веч. «Дажука за службу», комедія В. Пешинського.

Кіна.

«Аполло»: «Кохання та сльози Шопена».
«Лев»: «Джунглі».
«Оке»: «Титанік».
«Палас»: «Янгол музики».
«Фатаморганга»: «Зов змислів».

Дописи.

СКОЛЕ. (Де виста? — Загальні збори Р. Ш., Т-ва Імвалів, Т-ва Охорони Воєнних Могила. — 1 листопада. — Ревізій.) Дня 31 жовтня відбулося в Сколі заходом всіх українських установ богослуження за улоки 61 п. ріднина Льва Левицького, 6. посла до державної Ради. Мимо всяких запрошень, повідомлень, оголошень в церкві на богослуження явилось всього 11 людей, в тім 7 жінок. На цей день відіслав до Сколяного учительство, священники в поїзту, меса солд, але до церкви ніхто не вступив. Так Скольщина подякувала покійному за його довголі-

ню працю, працю тяжку в найбільше за-
пущеному повіті і мимоволі хочеться за-
питати — де виста? Чи всім нашим пра-
цівникам буде така заплата? — По бого-
служенні мали відбутись в год 2 Загальні
Збори Р. Ш., Т-ва Імвалів та Т-ва Охо-
рони Воєнних Могила. Та учитель і ціле
громадянство поспішали скоренко на о-
бід, на ярмарок, а Збори не відбулись,
бо годі було їх перевести в 12 людямі!
І так вже понад рік стоять затвержені
статутні всіх трьох Товариств, дежать
спокійно припадаючи пороком, а намаган-
ня тричі відбутись Зборів записано до
історії! — Краще вже випав 1 листопад.
В парохіальній церкві усталою заходом
Союзу Українок гарно прибрану стрілець-
ку могилу в терновим вінцем, березовим
хрестом, окрашено трояндами та націо-
нальними прапорами, коло котрої в часі
богослуження і панакхиди соколи і луго-
няки держали почесну варту. По полудні
цього самого дня відірвали соколи і лу-
говники на місцевім цвинтарі на стрілець-
ких могилах та відіспали декілька стрі-
лецьких і церковних пісень, а вечером
відбувся у філії «Просвіти» місто і чи-
тальні «Просвіти» Гірка реферат на тему
1. листопада. — Дня 31. перевела міс-
цева поліція ревізію у ч. Василя Роїка,
місцевого купця. Ревізію переводило 6
поліцаїв під проводом повітового коман-
данта у кримініці та приватному помеш-
канні п. Роїка. Не найшовши нічого полі-
ція відійшла нагнавши страху малим ді-
тям п. Роїка, жінці і старенькій матері. —
Нема у нас співачок ані дитячих до кон-
церту в честь Т. Шевченка, нема як від-
бути Свита «Просвіти», роковин Франка,
Свита Книжки, нема кому заспівати в цер-
кві. Все треба позичати селянські хори зі
Синьківська чи Корчунів! За те, є у нас спі-
ваки і то «шлягери» на польські обходи
і мимо того, що тих наших співачок пла-
вають по шинках «хаманів», «кабанів»,
вони співають, дуть своє горло і тягнуть
під небеса.

Осип Ткачук.

ЛУЦЬК. (Всього по-трохи.) Нарешті
відповідна влада зареєструвала першу на
лінійно-західних землях філію т-ва «Сла-
вський Господар» у Луцьку. Селянство по-
кладало на неї великі надії. Було бажанням,
щоби центральна «С. Г.» прийшла з допо-
могою ауцькій філії, яка має великі мож-
ливості розвитку в майбутньому, але на-
разі спертися матеріально немає на кого.
— Львівські події відгукувались на Волині
досить помітно: місцеве громадянство бо-
лючо їх відчувало. — Луцька поштова «Про-
світа» відклала раят, призначений з
приводу 10-літнього ювілею свого істу-
вання; відбудеться лише «чай» для тіс-
шого кола членів «Просвіти». — Члени
ревізійної комісії Луцького Україн. Чесо-
хресного Брацтва вибрали своїм головою
ред. В. Островського. — Д-р Ричинський
пише книжку про українізацію церкви;
книжка має бути видана накладом вида-
вництва «На Варті» в Володимирі. — Луцька
поштова «Просвіта» кінчає друг своєї
історії (10-ліття), складеної членом ради
п. Іа. Власовським. — Відкриваються ко-
оперативні курси: 18. листопада в Ковлі
та в м. Киселіві, Горохівського пов. і 20.
листопада в Бересті. Є вістки про бажання
перевести такі курси й на Підляшшю (на
Володимирі і Більшій). — Луцький відділ
«Маслосоюзу» в місяці грудні влаштує
молодечарські курси в Новім Почаєві.
— Хористи хору Д. Котка й бандуристи
п. Мисевин і Гонта оповідають, що знай-
шли в Почаївській Лаврі дуже добрий
прийм, що свідчать про змину курсу з
боку найсильніша Лаври архимандрита Да-
маскіна. — До Луцька раз-у-раз заглядає
посол Сеюк, який перейшов від Чучми
до Вальницького. Заяється, я не по до-
розі Луччанин.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

4 завізані лімка (2 з дотриманням сіт-
ками, 2 з матеріальними вкладками), 4 вічні
шафи, в добрій стані, продасть дешево
«Народна Гостиниця». — Згодшувати-
ся у портіра від год 11—12. 914 1—2
На «Рідну Школу» вложивши ВП. П.;
імя Савойка Володимир 281:50 зод. і 3
ам. дол., вложених гістьми на вічність
п. Гемі Івануковича з п. Романом Ле-
вицьким; Марія Медвигіліна і Петро
Олійник, богослов — Довжак 50 зод.
з нагоди вінчання, яке відбулося у
Львові дня 6. XI. ч. р. Кооператива при
українській держ. жін. учит. семінарії
у Львові 50 зод. — Клане кооперативні й
кранічні при всіх українських школах. —
ВІ. Жертвотвям складає ширшу подяку
Головна Управа. 916 1—1

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

УНЕВАЖНЕНО. хоч свідомство, видане
в вересні 1921 р. а не 1928 р., як
було подано нильно в «Діло» з 7. листо-
пада. — Москалюк Андрій. 1—1

ПРИЙМУ сейчас жінку, котра зай-
мється душно і домашнім госпо-
дарством. — Близіші інформації улаштує
Ю. Ломага, Львів, вул. Сенкевича ч. 9.
907 1—5

В СІЛЯКІ годинниківсько-ювілейське
роботи виконує найстаріший
Домбровський-Розанівський
Львів (Готель Жоржа) вул. Академічна
ч. 2. 2381 а) 21—3

ШОВКИ, вовняні і інші матеріали
на сухі і підвішні найдешевше
БЛЯШТАН вул. Валова ч. 11.
818 6—6

ГОДИННИКИ тільки найкращі
фабрик пред'являють продаж за готів-
ку і на рати від десятих зіт з кайзір-
ської сторони звісна фірма Іван Зель-
тенрайх, Львів, п.з. Марійська ч. 3.
115-7

НЕГАЙНО пошукаю вправного ін-
структора до 3 учнівних гімнази-
яльних найкраще математика (філософа)
на мешкання і удержання. — Онуфери-
на, вул. Генкінга ч. 8. 915 1—1

ОГолоШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст недуг серця і жовуза

д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
432 Пересвітлення Рентгеном. 11—21

НЕРВОЛЬ
Хворі д-ра ФРАНЦОЗА,
одинокий радикальний і зпро-
бований середник (патаранія)
на
РЕВМАТИЗМ
кольку з причини пере-
студан, на постри, іхтіас
і т. п.
Жалати в аптеках. Жалати в аптеках.
Вибір і головна продаж.
АПТИКА МІКОЛАШ
Львів, КОПЕРНИКА ч. 1.
670 3—7

Зол. 11:00 **БУДИЛЬНИКИ** Зол. 11:00
франц. закорд.
863 з гарантією, тільки у фірмі 2-3
Б. ГРИНБЕРГ, Сикстуська 4. Тел. 39-32.

СКЛО
ПОРЦЕЛЯНА
КРИШТАЛИ
порукає
НОВООТВОРЕНИИ СКЛАД
ОЛЕКСАНДРА ОНІСЬКА
Львів, Галицька ч. 20.
(Pr Валова) 1—7

Всі НЕДУГИ, можеш ви-
ніжких ліків через відтиснення
спини. Увільнений від натиску
нерв, убиває бацилі і виганяє
недугу; гостру недугу негайно,
застарілу після якогось часу.
Вказівки подас книжка «Про
спинні хребти» («Kregaratwo»).
Висилає за присланих 3 зол. пе-
реказом, або чеком П. К. О.
153089 о. Павловскі, Обарін-
ці, поч. Глубічок великий.
2—19